

Share 2017

Buiten was het tropisch, hierbinnen koel en aangenaam
Een markt met stands, iets moois te zien bij werkelijk iedere kraam.
Statafels van steigerhout, langs de pilaren olifantsgras
En een verwachtingsvol publiek, dat keek wat er te halen was.

Eerst een promotiefilmpje, en daaruit bleek toch maar weer
Het was nergens zo goed toeven als in de Haarlemmermeer.
Circulair, dat was in deze film het toverwoord
En het kon altijd, overal groener, zo werd enthousiast gehoord.

Daar was Rens, met warme welkomstwoorden trad hij aan
U had vanmiddag kunnen spijbelen maar dat had u niet gedaan.
Hij vertelde eerst waar alle nooduitgangen waren
Schiphol was hier hoofdsponsor, dat zou het wel verklaren.

Het scherm was extra groot vandaag, speciaal voor Rens was dat
Omdat hij eigenlijk, biechtte hij op, een leesbril nodig had.
U was hand geplukt en er werd veel van u verwacht
Toen werden alle founders hier vooraan in kaart gebracht.

U moest uit de tv stand, dus volgde een experiment
Het experiment slaagde, want u was intelligent.
De parabel van het ijsje en de oubliehoorn uit de doeken
En toen stonden we op, om zelf een uitdaging te zoeken.

Wie had een leuke, intelligente, goeie gesprekspartner gekregen?
Weinig handen in de lucht, dat viel een beetje tegen.
Ging meneer Wagenmakers over de tasjes? Zou mooi zijn, maar nee
Esther van Gogh sprak een hele ouwe man, maar wel met een goed idee.

Windenergie van vliegtuigen, kon je daar niet wat mee?
Leek mij een onuitvoerbaar, maar wel een heel leuk idee.
Toen volgde de wethouder, en hij vertelde dat
Hij met zijn jonge zoontje een mooie race gelopen had.

Hij had als jochie veel ideeën, sprak toen over buitenspelen
In Beverwijk kon dat volop, zo wou ie mededelen.
Ik dacht, Johan Hoogeboom indachtig, om vier uur
Beverwijk? Geef Beverwijk terug aan de natuur!

Een showcase met een oude terminal? Adam gaf te verstaan:
“Adam en André die vinden dat gaaf, pakken dat aan. “
Wat betekende symbiose? Dat legde Adam ons nog uit
En, beter samen barbecueën dan ruziën over het geluid.

“We moeten het gewoon samen doen”, wilde Adam nog kwijt
Dat was symbiose, en dat zegt mijn man ook altijd.
“Met zijn allen in een gekkenhuis”, eindigde Adam toen
“Wie denken de wereld te kunnen veranderen, die zullen dat ook doen.”

Meermaker investeerde in werkelijkheid van alles wat
Ook in microwieren, daarover hoorden wij van Ad.
Wat Ad niet met microwieren kon, hij deelde vrolijk mee:
“Het is een wondermiddel, en het groeit van CO2. “

De man van Solar Green Point mocht hier ook wat mededelen
Ook daklozen had ie iets te bieden, qua zonnepanelen.
De buurtbatterij, door Hans Beckers, werd ons toevertrouwd:
“Hij is zo groot als een zeecontainer, en hij staat in Rijssenhout.”

Toen Martin, die aan nieuwe mobiliteitsconcepten deed
En bijna niemand nam de trein vandaag, die hier toch heel vaak reed.
Toen trotse Ben, van de Vespo-hal, koos voor verduurzaming
Ben hoopte op zon, en springende kinderen, voor de opening.

Toen Laura van Druten, die waarde uit het afval haalde
Ze sprak over energie, terwijl ze zelf ook heel hard straalde.
Andrea van de Graaf was supertrots, zo werd gezegd
En ze had zelf al die foldertjes op jullie stoel neergelegd.

Bij Andrea moest je zijn, want Andrea die had geld
Toen werd door Jos van Eldonk over Sugar City iets verteld.
Een echte architect, zeer zongebruind, een hip montuur
Wel met een oude presentatie, dat was toch een beetje zuur.

Eerst een stukje historie, daarna werd ons toevertrouwd
Hoe de gebouwen en de silo's heel spannend werden verbouwd.
Een kijkje in de keuken, in de hal en de kantoren
Wat hier allemaal te gebeuren stond, zou Jos graag laten horen.

Naast mij staat trouwens Eelco ons weer prettig te verpozen
Wij doen het heel graag samen, er is grote symbiose.
Het is heel comfortabel, maar opwindend is het niet
Ik werk nu tien jaar met hem samen, hij speelt altijd dit ene lied.

Business Pitches toen, en Rens die smeekte haast de zaal:
“Zet je hele netwerk in en open, help ze allemaal.”
Wat ze allemaal nodig hadden? We hoorden van een enthousiaste heer:
“Op de tv bij BNR, of een gesprekje met Vermeer.”

Het ging nog even over Vinken, die zich als een soort kameleons
Konden aanpassen aan hun omgeving, zo vertelde men aan ons.
Toen Age Vermeer, hij speelde vals, zei hij meteen
En in zijn boek was duurzaamheid geen doel, naar het scheen.

Een politiek verhaal, dat kregen wij van deze Age
Qua omzet en liquiditeit had Age niets te klagen.
“We gaan elkaar niet in de haren vliegen”, meldde Age toen
Althans, als het aan hem lag, zouden we dat niet gaan doen.

“Er zijn voldoende regels”, merkte Age daarna op
“Met nog meer regels lossen we uiteindelijk niks op.”
Zolang duurzaamheid een kostenpost was, leek het onder druk te staan
En buiten vlogen vliegtuigen inmiddels af en aan.

Overheden moesten op andere manieren opdrachten geven
Voor de break volgden de laatste pitches hier nog even.
Planks, van Dennis, Hoofddorp Centrum, waar de vogels vloten
Parken pop-upten en mensen van het groen genoten.

“Guerrilla Gardening”, zei een mooi meisje met blond haar
Begraven worden in het centrum, daar had men nu zelfs oren naar.
“Desnoods in een kruidenbak”, stelde Sonja aan de orde
Zelfs had zij nog één wens: zij wou graag goed bewaterd worden.

Tegenstroom, een man stond op en deed niet langer mee
Die had zijn eigen tegenstroom, boog af naar de wc.
“Miscanthus weerd ganzen” las ik, Gert Jan deelde toen mee
Dat de EU goed was voor je talen, ik dacht: weert is toch met een T?!

Met een opdracht de pauze in, Rens wilde u verzoeken
Om in de pauze tenminste vijf standjes te bezoeken.
Na de pauze leek de zaal ineens maar half gevuld
Maar dat mocht de pret niet drukken, er werd snel verder geluld.

Ad sprak over zijn algen, om vliegtuigen te de-icen
Dat dat kon, dat ging het waterschap persoonlijk bewijzen.
Toen het woord aan Schiphol, André van den Berg, heel fijn
Zijn functie-omschrijving bleek langer dan hijzelf te zijn.

Hij had iets voorbereid, maar wilde liever reageren
Eerst op Adam, hij wilde best iets met zo'n ouwe terminal proberen.
Elastieken op de landingsbaan, André gaf te verstaan:
“Op Schiphol, lieve mensen, wordt al heel erg veel gedaan.”

“Schiphol is het nieuwe ProRail”, zei André, “vandaag de dag
Leidt het woord Schiphol op verjaardagsfeestjes tot een holle lach.”
Een vrolijk filmpje met getallen, André gaf relativerend aan:
“Ja mensen, als je naar Milaan wilt, moet je soms in rijen staan.”

Schiphol staat niet naast de wereld, Schiphol staat er midden in
En natuurlijk, in de rij staan dat is nooit naar iemands zin.
In de Efteling, gaf van den Berg vervolgens aan.
Moet je ook soms twee uur wachten om de Python in te gaan.

Wat citaten van vierjarigen die er ook niet om logen
En dat we over onze pizza's echt niet langer klagen mogen.
Een plakje salami minder dan je op het plaatje zag?
André vindt dat je daarover echt niet hardop klagen mag.

Iemand die op duizend meter hoogte een biefstuk voor je bakt is top
All is die biefstuk als een schoenzool, die eet je zonder klagen op.
André zei het nog maar eens, we waren doorgeslagen
En moesten beter nadenken voordat we gingen klagen.

“Mijn loket is altijd open”, hoorden wij nog van André
Over gebabbel in de groene bubbel, deelde hij wat mee.
The coalition of the willing, André wou nog zuchtend kwijt:
“Als wij toch de driver konden zijn van circulariteit.”

Mijn achterbuurman zat in het beton, ging even staan
Kon zich niet meer bedwingen, André nam zijn kaartje aan.
Hoeveel loketten waren er? Rens deelde met de klas
Dat het inkooploket, wat hem betreft, ene lastig loketje was.

En toen een prijsuitreiking, vier Share Award genomineerden
Voor wie we allemaal even gedreven applaudisseerden.
Olifantsgras, wegen, ouwe boten als kantoren
Of afval transformeren, wie zou de meeste punten scoren?

Daar was de juryvoorzitter, meneer John Nederstigt
“Het was een lastig jury proces”, zo werd door hem bericht.
De discussie ging in tweeën, dat was allemaal Adams schuld
Maar the waste transformers kreeg de prijs, beloonde Nederstigt uw geduld.

Leuk, de enige vrouw op 't podium, na al die mannen van vandaag
In een mooi groen bloesje, en de prijs ontving ze graag.
“Het concept heeft zich bewezen”, gaf John vrolijk te verstaan
“Vier jaar jong, en aan 't exporteren”, gaf de winnares blij aan.

Voor iedereen tweede prijzen, en intussen tikte de tijd
Bossen bloemen voor de heren want de prijzen waren kwijt.
U klapte voor de groepsfoto, zodat men er mooi kwam op te staan
15 september was de volgende Share, kondigde Rens nog aan.

De sprekers waren prima, Rens die stelde goeie vragen
En de hapjes waren heerlijk, u hoort mij vandaag niet klagen.
Ondanks Jos' oude presentatie voelde ik mij niet bekocht
Ik moest alleen wel héél lang wachten tot ik op het podium mocht.

Ik heb weer veel geleerd vandaag, dat duurzaamheid hier leeft
Wat Vinken allemaal kunnen, en dat wier de toekomst heeft.
Wat een symbiose is, dat je Andrea's kas kunt kraken
En dat Wagemakers niks met tasjes heeft te maken.

Hij kan nog uren doorgaan met precies ditzelfde wijsje
Hij is eigenlijk mijn oubliehoorn, en ikzelf ben het ijsje.
Ik weet niet hoe het met u zit, maar ik smelt nog elke keer
Als dat geen symbiose is, dan weet ik het niet meer.

Ik vind dat dit gedicht vandaag voldoende regels had
Nog meer regels lossen echt niks op, u bent het zat.
Ik zorg altijd wel dat alle regels altijd rijmen
Want als het een keer niet rijmt huren ze de volgende keer Nico Dijkshoorn in.

Dit is de laatste strofe en dan is dit liedje uit
Lekker samen naar de borrel, geen ruzie over het geluid.
Sonja wordt bewaterd en ik ga aan de rosé
En we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké.

Dominique Engers, 29 mei 2017, Halfweg
www.desneldichteres.nl